

Quaresma - Cinquè

[Is 43, 16-21](#)

[Flp 3,8-14](#)

[Jn 8,1-11](#)

Hi ha pesatges de l'Evangeli de Joan que han patit un curiós destí (cap 8). En alguns còdex apareix expurgat, canviat de lloc a vegades. Ha escandalitzat a alguns i s'ha discutit de vegades. No és aquest el moment d'entrar en disputes tècniques, agafem només l'escena evangèlica i convertim-la en un moment de trobada personal amb Jesús i de diàleg personal amb ell. **Fit a fit: Déu misericordiós i l'home, la dona pecadora.** *Hi ha fets que són pecat.* Certament aquella pobre dona no té excusa, ni vol excusar-se, calla reconeixent la seva feblesa. Capcot, ulls baixos davant de Jesús. És el moment de trobada personal amb Déu. No val escapolar-se, cercar atenuants, és la seva realitat, el final d'un camí, col·locada en un atzucac. Tots ens hi hem trobat, però la natura humana te tants plecs i racons, que encara busca motivacions justificants per defugir l'evidència. La dona podria haver dit que la culpa també era del marit, que no sabia el que es feia, que la seva malastrugança era només perquè l'havien enxampada, que era manipulada per posar un parany a Jesús.. Hagués pogut dir moltes coses. Però va callar i en el seu silenci va reconèixer que era pecadora. Perquè el pecat existeix. **Un altre moment: el cec de naixement i Jesús misericordiós.** *Hi ha coses que no són pecat.* També en un altre evangeli de Quaresma (cap. 9). El cec de naixement. Li pregunten a Jesús qui ha pecat, si és ell o els seus pares els culpables de la seva malaltia. També aquí veiem Jesús cara a cara amb aquell home. Jesús diu: ni aquest ha pecat ni els seus pares. Hi ha coses que no són pecat. **El cinquè evangeli. El de la nostra vida.** Aturem-nos i posem-nos, fent una "composició de lloc" a l'estil ignasià, d'una trobada de mi mateix amb Jesús. Fit a fit. Prescindint de l'entorn, de l'anècdota, només jo i Jesús, amb la mà al cor. Repassem la nostra vida, no segons un reguitzell de normes i llistat de pecats, sinó presentant a Jesús les nostres actituds. Trobarem coses que no són pecats i coses que són pecat. Malgrat tot ens sentirem pecadors perdonats. **NO ÉS PECAT...**-La timidesa o altres limitacions de temperament.-La manca d'autocompassió. Les pors.- Sentir dubtes en la fe, l'esperança...-Sentir desig de ser centre de tot i de tots.-Sentir tentacions d'orgull, d'enveja, de comparar-me als altres.-Sentir el desig de no jugar net a casa o a la feina-Sentir tentacions de buscar el plaer fàcil.-Sentir tentació d'èxit fàcil, de diners com sigui-Fins i tot les petites patinades de pensament, paraula, obra i omissió. **QUÈ ÉS, DONCS, PECAT-PECAT?**-No fer confiança radicalment a Déu com a Pare.-Arribar a seure a la cuneta de la vida en lloc de caminar.-Pensar que ni Déu pot canviar el meu cor ni el món.-Pensar com si l'última paraula l'ha de tenir la insolidaritat, el joc brut.-Fer pròpies les actituds que de fet manipulen als altres: diners, poder, sexe (perquè està de moda)-Deixar-me anar pel què diran, si no faig com tothom-Dir que els nens tenen tot el dret a jugar, i negar-me a tota mena de servei.-Dir que els avis i ancians han lluitat per nosaltres.. i arraconar-los.-Passar de problemes, creuren's que ja fem prou, o no podem fer-hi res.-Deixar-me anar de la ira, l'avorriment, la impaciència.-Fer de la TV l'altar i l'oracle de la llar.-Dir que tinc tant per estudiar que no puc mai baixar la brossa al carrer, parlar la taula... -Valorar la gent pel que tenen més que pel que són.- Negar-me a ser JO MATEIX a fons, és dir: a créixer i compartir, a treballar-me segons Déu, a refiar-me de Déu en aquesta tasca.- Dir que Déu és Pare i seguir tenint-li por, o passar d'Ell.- Afirmer l'Encarnació i, per tant, l'Església, i "anar per lliure".- Afirmer l'amor i no estimar, i no deixar que t'estimin!*No era pecat SENTIR, Però sí ho és CONSENTIR.*

ETIQUETES

PERDÓ MISERICÒRDIA PECAT